

XARIM ARESTÉ ■ GUITARRISTA I CANTAUTOR

‘Aquí la cultura sembla un pou sense fons’

ESTER PAGÈS

- Què podem veure avui al concert de Cal Massó?

- Vindré només amb una guitarra acústica. Hi he donat milions de voltes però al final el més visceral és reduir-ho al mínim. Cantaré cançons dels meus discos i alguna de nova. Estic molt acostumat a anar amb molts músics i adoro la pressió atmosfèrica als escenaris però estic gaudint molt d'anar jo sol.

- Ha actuat amb Sopa de Cabra, Sanjosex... I ara té l'escenari per només vostè. Són sensacions molt diferents?

- Quan vaig sol estic més nerviós i la faig més grossa. Però essencialment és el mateix. És música. A la Cafeteria Slàvia de Les Borges Blanques o al Palau Sant Jordi. Almenys jo tracto que sigui la mateixa.

- Què li ha aportat actuar amb altres músics com ells?

- He tingut la sort que m'han cridat per fer músiques amb què em podia implicar absolutament. Tocar amb gent és com aprendre idiomes. A vegades em falta temps per a mi

però això és una petitesa perquè al final sempre val la pena sortir de la teva pròpia closca.

- De tots ells té alguna cançó que l'atrapi especialment?

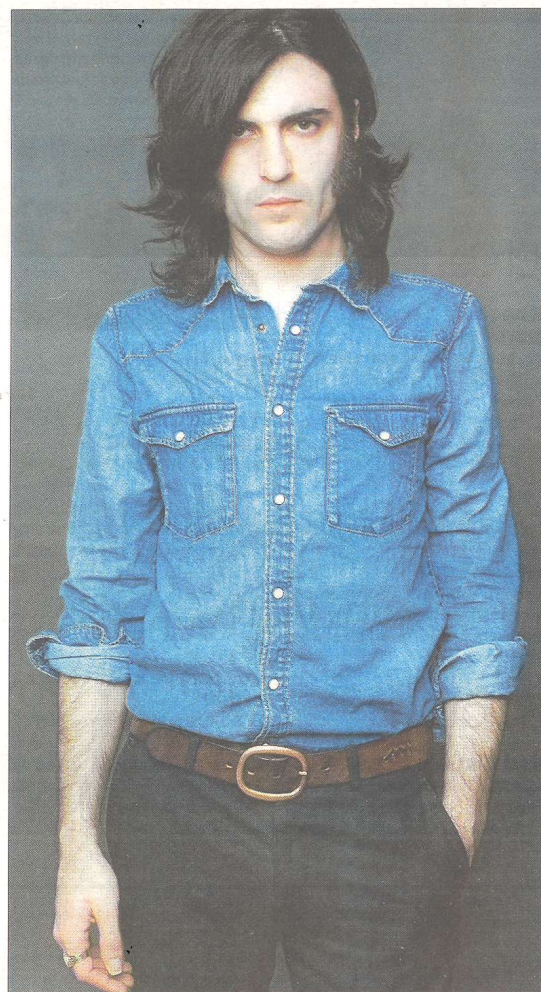
- Hi ha cançons a les quals aportes més que a d'altres i les esperes amb més ganes. No era el cas de 'Mala sang' de Sopa, on només havia de tocar una mica i ja se'm fotia la pell de gallina. El 'M'estàs fallant' d'en Paul sempre extasiava. O 'Futur incert' de Sanjosex és sempre un viatge a algun lloc.

La gent no va als concerts i els artistes han de sobreviure en el raquitisme

- El seu nou disc, 'La rosada', sona a començament...

- Tot final explica un inici i tot inici du un final a l'esquena. Ja no sé en quin punt em trobo. Perseguia enregistrar la serenitat, això sí. Trobo que en fa

Aresté torna per segona vegada a Cal Massó en el Festival Accents que aplega cantants de diferents punts del territori català. FOTO: NOEMÍ ELIAS

falta. Vivim un moment tan dur i fascinant i estem massa viciats. No crec que el disc contingui cap resposta. Però mira als ulls dels nostres conflictes. Els planta cara.

- Està cansat del passat?

- Estic cansat del present. El pa de cada dia és que en aquest país la cultura sembla un pou sense fons. No sé si fa falta pedagogia o inversió. Però la

PERFIL

El guitarrista i cantautor de Flix, Xarim Aresté, actua en solitari avui a Cal Massó. Acostumat a veure'l a l'escenari amb Gerard Quintana, Sanjosex o Paul Fuster, ara presenta 'La rosada', un disc que pretén plantar cara als conflictes i parlar sense embuts com ho fa el mateix Aresté.

música sona millor que mai a les meves orelles. Per bona música no serà. Parlàvem de potser rejunyar-nos amb els Pomelos per fer un parell de concerts. I de sobte el passat és un nou projecte.

- Com veu l'actual panorama musical català?

- Els músics estan més formats que mai. Les bandes sonen millor que mai i hi ha molta diversitat. En el jazz, Barcelona és una ciutat de renom en l'àmbit internacional. Tenim extraterrestres com la Sílvia Pérez Cruz o el Jaume Savall. Tenim flamenc del millor. Tenim savis com Toti Soler i Manel Camps. I tenim un substrat bastíssim i esfereïdor de músics i bandes i de tot. Ljubliana & the Seawolf o Monsters of Palma... Hi ha un nivell estratosfèric en pràcticament tots els camps. Però tot i l'excel·lència de les propostes la gent no va als concerts i al final els artistes han de sobreviure en el raquitisme. Als joves els enganxen les mateixes coses que als no tan joves, bàsicament. I la música no és una d'elles en aquests moments.